
TELIBSKÝ ZPRAVODAJ

čtvrtletník - září 2026

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

dostává se Vám do rukou

další číslo našeho obecního zpravodaje. Pokud se nemýlím, tak je to už jeho 13.vydání, které Vám přináší přehled dění v naší obci za uplynulé období a poskytuje Vám mnoho užitečných informací týkajících se naší historie, akcí, které náš čekají, a to jak u nás v obci, tak i v jejím okolí. Tímto bych velice rád poděkoval všem, kdo se na jeho vydání spolupodílí, ale hlavně paní Anetě Šrajtové, která má největší zásluhu na jeho přípravě a samotném vydání...DĚKUJI!

Rád bych se v úvodu opět ohlédl za uplynulými schůzemi obecního zastupitelstva a ve stručnosti bych Vás seznámil s důležitými usneseními.

Schůze č.02/2026 (14.5.2026):

1) V úvodním bodě této schůze jsem zastupitele informoval, že bohužel po letech rozpočtů, které nám skončili přebytkem, se nám to letos nepodaří. Přes veškerou snahu na konci minulého roku 2025 se nám nepodařilo z důvodu nedokončených prací na obecních bytech, získat od dodavatele finální fakturu za jejich rekonstrukci. Nicméně tento schodek bude pokryt z přebytků minulých let a v žádném případě ho není třeba pokrýt úvěrem.

2) Následně jsem zastupitele seznámil s potřebou provést kompletní provozní prohlídku našeho obecního rozhlasu. Bohužel dvě rozhlasová „hnízda“ byla nefunkční, a tak jsme se rozhodli nechat provést celkovou kontrolu systému. Nabídka na tuto akci činila cca 49.000 Kč. Aktuálně je rozhlas již opraven a finální cena byla ve skutečnosti třetinová.

3) Dále jsem se zaměřil na naše obecní byty, kde 14.4. proběhlo kolaudační řízení, a to bez jakýchkoliv problémů a připomínek. Díky této skutečnosti jsme se velmi podrobně začali zabírat jejich budoucím pronájmem, a to podmínkami nájemní smlouvy, kritérii výběru nájemců, výší očekávaného nájemného atd.. Aktuálně mohu potvrdit, že jsme kolaudační povolení obdrželi písemně a nabylo již právní moci, takže na další schůzi zastupitelstva budeme řešit vyhlášení záměru o pronájmu.

4) V rámci této schůze jsme museli probrat i určité ne zrovna příjemné věci a to pohyb „pochybných“ osob jak přímo v obci, tak i v jejím okolí. Pokud vy občané byste v budoucnu další nějaký takový podezřelý pohyb zaznamenali, tak na prvním místě určitě kontaktujte Policii ČR a následně mě nebo pana místostarostu o tom samozřejmě můžete informovat. Policie ČR je v tomto jediná, kdo může daný problém vyřešit....nikoliv starosta nebo místostarosta obce.

Schůze č.03/2026 (24.6.2026):

1) Hlavním bodem této schůze bylo projednání a schválení závěrečného účtu naší obce za rok 2025 včetně všech jeho nezbytných příloh. Jednou z těchto příloh byla zpráva o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2025 (tzv. audit obce). Audit pro naši obec dopadnul se závěrem, že nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. V tomto bodě byla také schválena účetní závěrka za rok 2025.

2) V dalším bodě jsem zastupitelům poskytnul informaci, že ve dnech 9.-10.10.2026 proběhnou volby do obecních zastupitelstev. Proto bylo nutné přijmout usnesení o počtu zastupitelů do dalšího volebního období (2026-2030). Stejně jako v předchozích letech bylo schváleno 7-členné obecní zastupitelstvo. Tuto skutečnost jsem následně zveřejnil na obecních stránkách.

3) Poté jsem se klasicky zaměřil na investiční akce v obci a seznámil zastupitele:

****s probíhajícími geodetickými pracemi na splaškové kanalizaci,**

****se stavem rekonstrukce obecní kapličky, kde proběhl kontrolní den za účasti památkářů. Tato akce se aktuálně zdárně blíží svému konci. Oprava je dokončena a nyní je třeba vše dokončit „papírově“. Mohu Vám slíbit, že je v plánu i drobná obecní oslava spojená s jejím znovuvysvěcením. O termínu budete samozřejmě v dostatečném předstihu informováni.**

4) S velkým potěšením jsem na závěr se zastupiteli probral skutečnost, že po letech bez mobilního signálu se díky soukromé osobě podařilo tento „nedostatek“ odstranit z našeho života. Od 30.6. byl spuštěn na plný výkon nový vysílač pro mobilní operátory T-mobile a O2. Doufám, že se tímto nějak neprohřeším proti pravidlům GDPR, a že soukromou osobu „nenaštvu“, ale předpokládám, že skoro všichni víme, že touto soukromou osobou je pan Jiří Dvořák ml., kterému za to moc děkuji a velmi si vážím jeho aktivity za provedení této akce. DĚKUJI!

Jak vidím, tak poděkováním jsem řeč zahájil a také zakončil...😊.

Přeji Vám klidné dny, pevné zdraví a příjemné čtení těchto stránek.

Ing. Jan Hájek
Starosta obce Nová Telib

LEPŠÍ MOBILNÍ SIGNÁL PRO NOVOU TELIB

Nová Telib se zařadila mezi 32 lokalit v České republice, pro které bylo v rámci projektu společností CETIN a O2 vybudováno nové mobilní pokrytí.

Cílem projektu bylo podpořit rozvoj mobilní infrastruktury sítí 5G především v menších obcích a venkovských lokalitách, kde bylo dosud pokrytí nedostatečné nebo zcela chybělo a kde je výstavba mobilních sítí z technických či ekonomických důvodů náročná.

V rámci projektu vybudoval CETIN 20 nových vysílačů pro pokrytí 32 lokalit, mezi nimiž je také Nová Telib. Nová infrastruktura má přispět ke stabilnějšímu a kvalitnějšímu mobilnímu připojení pro běžnou komunikaci, práci, vzdělávání i využívání digitálních služeb. Vysílače mohou kromě O2 využívat také ostatní mobilní operátoři.

Projekt byl spolufinancován z Národního plánu obnovy z prostředků Evropské unie a je součástí dlouhodobé snahy o odstranění tzv. bílých míst – oblastí s nedostatečným nebo chybějícím mobilním pokrytím.

Zdroj: Tisková zpráva CETIN a O2 ze dne 19. 6. 2026

KLUB DELFÍN SLAVÍ 20 LET

KLUB DELFÍN slaví 20 let své existence a při této příležitosti přijala pozvání k rozhovoru na stránkách našeho zpravodaje jeho zakladatelka Anička Semiánová.

1. Klub Delfín slaví 20 let. Co pro tebe osobně tohle výročí znamená?

Je to pro mě radost, dojetí, pokora. Láska k vodě... a já jsem vděčná, že ji mohu předávat dál. Naším nevelkým bazénem za tu dobu prošlo tisíce dětí a pokud jsme v některých z nich zažehli vášeň pro pohyb, mělo to, má a bude mít smysl. Taký vědomí toho, jak obrovské štěstí jsem měla a mám na lidi v týmu, pro které ten náš Delfín není jen nějaká instituce nebo pouhý bazén. Je to naše druhé doma a podle toho se k němu také chováme. A vlastně je to i pocit, který nám mnozí klienti po čase říkají – že jsme jak rodina, které se cítí být součástí. To je velká odměna. Některá zaměstnání se asi nedají vykonávat bez zápalu, bez autenticity, někam člověk nechodí „jen a pouze“ do práce, ale žije to. S vědomím toho, že jsou vždy činnosti, které nás baví víc a jiné, které těší méně... tak jak to v životě bývá. A já ze srdce děkuju všem, se kterými mohu pracovat, tvořit a snít, bez nich by Delfín nebyl Delfínem.

Když jsem před více jak 20 lety Klub Delfín založila (oslavujeme výročí vlastního zázemí, předtím jsem pracovala jinde a lektorkou byla jen jedno odpoledne v týdnu v pronajatém prostoru), takhle daleko jsem samozřejmě nedohlédla. Jen si pamatuji tu euforii ruku v ruce se strachem. Nadšení, že se projekt podařilo obhájit na jednání zastupitelstva města (KD sídlí v budově, která je majetkem města – využila jsem protitlakový kryt pod MŠ Pampeliška). Zároveň ale obava z budoucnosti, z trvalé perspektivy, protože někdo třeba dal někde výpověď, aby šel pracovat do Delfína. A doufal, že tu práci bude mít i za rok, za pět,... Vlastně mě do dneška trochu úsměvně udivuje, že ten sen, co si kdysi jedna obyčejná holka tehdy s vlastním dítětem uvázaným v šátku načmárala na papír, opravdu funguje. A funguje stále...

Ta kontinuita v čase ve všech ohledech je pro mě nesmírně důležitá. Je to komodita, která někdy zdánlivě v současnosti ztrácí svůj význam, zavání časem všedností. Ale já věřím, že stálost má svou cenu a hodnotu – a stereotypu se dá předcházet tím, že se budeme učit, třeba od mladších kolegů s novým, svěžím větrem do plachet. Nebo od těch úplně nejmenších, co k nám chodí... učit se navzájem.

To je ta cesta.

Žijeme v době, kdy se společnost (obzvláště ve sportu) hodně soustředí na to, jak rychle, jak silně, jak přesně, kolik... U nás ale plavou děti od půl roku přibližně do nástupu do školy – v tomto věku považuji za největší úlohu trenéra nejen daný sport naučit, ale naučit milovat ho. Nevzít mu nějakým strachem, přehnaným poukazováním na chyby, porovnáváním nebo tlakem na výkon tolik potřebnou radost z pohybu, radost z něčeho, co se teprve učí. Vnímám jako naše poslání naladit děti na zdravý vztah k plavání, inspirovat je, v tom svém konání planout a nevyhasnout, abychom mohli tu jiskru poslat dál.

Technika je samozřejmě u plavání stěžejní, ale dá se učit hrou, postupně, adekvátně věku. Sílu malý plavec získá přirozeně vývojem. Oboje ale musí jít ruku v ruce s pozitivním vztahem ke sportu. Ten, když ztratí, vrátí se jen těžko...

2. Proč jste se rozhodli dvacetiny oslavit právě takhle velkou celodenní akcí pro veřejnost?

Stejně jako před 10 lety jsme na přípravu tak velké akce dvě – vše pečlivě chystáme a skvěle se doplňujeme s mojí báječnou pracovní partnerkou Monikou Kopčanovou. Teď ve finále příprav je navíc v pohotovosti celý tým.

Stejně jako před 10 lety bude program oslavy rozdělen na dvě části - pohybovou (tenkrát to byl běh přes Mladou Boleslav s Richardem Krajčem, přidalo se dalších několik set lidí) a kulturní, společenská (tehdy na improvizovaném pódiu v zahradě u MŠ proběhly koncerty, vystoupení atd.).

A podobný koncept zachováme i tentokrát... protože nám jde o setkávání. Podtitul celého dne je setkávání generací bez bariér... a vlastně je v tom vše.

Chceme se na jednom místě setkat s aktivními lidmi, kteří mohou ukázat, co vše za možnosti Boleslavsko nabízí rodinám s dětmi, dát jim prostor.

Chceme se setkat s lidmi, kteří byli našimi klienty i těmi, kteří nás sice neznají, ale třeba by se rádi s námi setkali.

Chceme se setkat s těmi, kteří našemu klubu po celou tu dobu projevovali přízeň, podporu, kamarádství, větší část toho času prožili, prošli, plavali, běželi nebo tančili spolu s námi. Tanec odkazuje na naše tradiční charitativní plesy na vinařickém zámku, kde hlavními hosty byl vždy nějaký pár ze Stardance. Úplně první pro nás v roce 2009 tančila Jolana Voldánová s Janem Tománkem a od té doby jsme ve spojení – a myslím, že to není jen tím, že bydlí tady nedaleko. Ona je prostě taková, milá, vtipná, společenská, pokorná, otevřená, aktivní, upřímná, pohotová a snad to nebude znít příliš troufale, tak trochu „naše“. Od té doby na další ročníky alespoň nakoukla, slavila s námi i před 10 lety. Známe ji jako rozhlasovou a televizní moderátorku, dlouholetou tvář hlavní zpravodajské relace České televize. Od roku 2023 působí na pozici ředitelky Nadace Charty 77, pod kterou spadá známá veřejná sbírka Konto Bariéry.

A tak je naše další spolupráce logickým a přirozeným dílkem do té výroční skládačky a k naší oslavě tedy patří i příběh. Výtěžek celé akce poputuje ve prospěch 13letého Lukáše s vrozenou vývojovou vadou končetin. Kvůli ní má omezenou hybnost zejména v kloubech na nohou a v důsledku postižení kyčle má levou nohu výrazně kratší. Za sebou má několik operací. Ani to mu ale nebrání plnit si svoje sny. Lukáš se věnuje paraplavání a patří mezi velmi nadějně mladé sportovce. „Chci plavat co nejrychleji, abych udržel krok s delfínama!“ zní Lukášův citát na webu klubu Paraplavání Praha a mě to přijde pro naše propojení až symbolické.

Díky skvělým výsledkům už Lukáše zařadili do projektu Paralympijské naděje i do přípravy juniorské paraplavecké reprezentace. V roce 2024 získal titul paraplavce roku a letos navázal dalšími úspěchy, mimo jiné na mezinárodních závodech IDM Berlin, odkud si přivezl hned čtyři medaile – jednu zlatou,

dvě stříbrné a jednu bronzovou.

Získaná částka by mu pomohla zaplatit plavecké tréninky a soustředění, které ho nejen posouvají kupředu v rámci sportu, ale také jsou důležitou součástí jeho rehabilitace a významně přispívají ke zlepšování jeho zdravotního stavu.

S Jolanou Voldánovou i s Lukášem a jeho rodinou se samozřejmě budete mít možnost se setkat během celého dne.

3. Co všechno jste na 13. září připravili a co návštěvníky během dne čeká?

Dopoledne budeme sportovat - a bude to sport nám nejbližší, tedy plavání. Tak trochu jiné závody pro celou rodinu proběhnou ne u nás, ale na opravdovém 25metrovém bazénu v Sokolovně v Mladé Boleslavi, asi nepřekvapí, že s námi poplave právě i Lukáš a věřím, že to bude inspirativní pro malé i velké zaplavat si s někým, kdo tak statečně bojuje s nepřízní osudu. A možná budete překvapeni, kdo se může objevit vedle vás v dráze: horolezec z našeho regionu Stanislav Pfeifer, muž s vozíkem, ale hlavně nakažlivou odvahou a životním optimismem, herec mladoboleslavského divadla Petr Bucháček, naše bývalá profesionální fotbalistka, členka ženské České fotbalové reprezentace a týmu AC Sparta Praha Anna Dlasková nebo rozhlasový moderátor a herec Luboš Dvořák, jehož hlas znáte ze stanic jako jsou Rádio Delta, Rádio Jizera a následně Signál rádio .

Pro účast v závodech je třeba vyplnit a poslat nám přihlášku na <https://klubdelfin.cz/vyroci-20-let/>, svoji kategorii si jistě najde každý od 1 roku do nekonečna, ať už sólo či štafety. Už teď se plní rozplavby těch nejmenších s pomůckou

a s rodičem, školou povinné děti, muži, ženy, zkrátka hlásí se ti, co se rozhodli nebrat se pro jednu vážně, zkusit si něco, co ještě nedělali a zažít spolu se svými ratolestmi to, k čemu je vedou.

S odhodláním a humorem. Dokonce i jedna třígenerační přihláška přišla, v rodině mají statečnou a úžasnou babičku.

Vize se plní – bude to skutečné setkávání generací bez bariér!

Dopoledne proběhne další, kulturní část hned přes ulici v zajímavém industriálním prostoru Pluhárna. Stánky s občerstvením i aktivity poběží už od 12 hod. aby se návštěvníci mohli kontinuálně přesunout z bazénu. Bezpečnou dopravu přes hlavní ulici máme domluveno, že policie

v inkriminovaný čas ohlídá.

Program jako takový na pódiu poběží cca od 13,30 -18 hod., moderátorem odpoledne bude **Lukáš Hejlík**. Na pódiu zahraje a zazpívá **Thom Artway**, osobitý zpěvák a kytarista, dvojnásobný držitel hudební ceny Anděl, kapela **VONO**, kterou tvoří studenti Pražské konzervatoře a gymnázia, taky mladoboleslavská hudební skupina **New country team**, s ní zazní moderní country s přesahem do jižanského rocku a blues. Pro nejmenší je připravená pohádka **Jak vycvičit cirkusového draka** s vystoupením na akrobatické šále a hulahop, ty starší zaujme exhibice týmu **Black Tigers Cheerleaders**, pro všechny bude jistě zajímavé vidět sehraný tým Kačky Šimonové s fenkou Packou a jejich **DogFrisbee**, zacvičíme si zumbu s **Eliškou Jarošovou**, zažijeme ochutnávku tradičního bojového umění Ninjutsu s **Radovanem Křížkem** a komentovanou ukázkou šermu s **Martinem Coufalem**.

Po celou dobu bude nachystáno spoustu aktivit venku i vevnitř, program je cílený na všechny věkové kategorie... a to doslova. Návštěvníci se mohou těšit na inline bruslení, cirkocvik, žonglovací dílnu, parkour, nordic walking, florbal, skákací boty, slackline a balance koutek, cvičení s dětmi pro nejmenší, jóga se zvukovými lázněmi. Chybět nebude stanoviště s tvořením, s balónky, taky zaplétání copánků, malování na obličeje, dočasné tetování, fotokoutek, dílnička s 3D tiskárnou, smyslohraní, bosonohé stanoviště a podologie, sajdkáry... a mnohem víc. Vše bude možné si vyzkoušet, doporučujeme přijít v pohodlném oblečení.

Hlavně však doporučujeme prostě přijít! Bude pro nás ctí, pokud ten den oslavíme společně.

Děkujeme všem, co do toho jdou s námi, partnerům a sponzorům akce, dobrovolníkům, zkrátka všem, na které není tolik vidět, ale bez nichž by se podobná akce uskutečnit nemohla.

4. A na co se z celého dne nejvíc těšíš ty?

Už pár let si místo novoročního předsevzetí dávám „slovo roku“. Bylo to už třeba odvaha, obrat, setkání. A letos je to vděčnost.

A já jsem opravdu a bez patosu za mnohé ve svém životě vděčná. V tom soukromém i pracovním.

Na co se těším nejvíc? Na všechna ta osobní a inspirativní setkání, na obejmutí, na tu atmosféru. Na to, že ten den může mít i svůj charitativní přesah, tím i další, hlubší smysl.

Na energii, kterou si vzájemně předáme. Na to, že třeba některé své plaváčky (ostatně i někteří telibáci k mé velké radosti patřili a patří mezi naše klienty) uvidím po letech, jsou už teď dospělí. Někteří už k nám dokonce chodí plavat zase se svými ratolestmi... ten koloběh života ve mně vzbuzuje všechny možné pocity. A bojím se, že na jejich popsání by mi tu nestačil prostor.

Těším se na známé i neznáme tváře, na to pomyslné zastavení. Znít to jako oxymóron v souvislosti s tak velikou akcí, ale já se opravdu těším, že se vlastně na chvíli navzdory tomu šrumci chvíli zastavíme. Zavzpomínáme, zasmějeme se, zaplaveme si, přijijeme si, zazpíváme nebo i zatančíme. Tak jako na každé pořádné narozeninové oslavě!

Klub Delfín
„Dvacet let tempa, co bere dech“
13/9
moderuje Lukáš Hejlík
9-12 hod. 12-18 hod.
závody a program pro celou rodinu
bazén Sokolovna PLUHÁRNA
vstupné dobrovolné víc informací
Klub Delfín
Narodová 797, Mladá Boleslav
tel. +420 775 575 610
info.delfin@klubdelfin.cz
klubdelfin.cz
Po - Pá 8 - 19

ŠÁRKA ŘEZÁČOVÁ NA WEST HIGHLAND WAY, SKOTSKO

V druhé půlce letošního května jsem zjistila, že mám před sebou nečekaný luxus: týden úplného volna. Chtěla jsem tento čas využít na pořádnou dovolenou před nástupem do práce, protože mi bylo jasné, že v létě už to s volnem moc valné nebude... Hned jsem si vzpomněla na West Highland Way (WHW) – ikonický 154 km dlouhý přechod přes Skotskou vysočinu.

Na papíře splňovala trasa všechny moje požadavky: fyzicky tak akorát náročná, spaní ve stanu plně možné (a kdyby to nešlo, ubytování je všude na trase), není to daleko, anglicky se člověk domluví a hlavně... Skotsko! Ve Skotsku už jsem sice dřív byla, ale tentokrát to chtělo úplně nový zážitek.

Moc dlouho jsem neotálela a koupila jsem jednosměrnou letenku. Zatím jen tam – říkala jsem si, že uvidím, jak se mi půjde. Na přípravu nebyl skoro žádný čas. Sbalila jsem standardní krosnu se stanem, spacák, trochu oblečení, vaříč a jídlo. Vyřídila jsem schválení ETA (elektronickou autorizaci pro vstup do UK), stáhla offline Mapy.cz a odletěla do Glasgow.

Cestou z glasgowského letiště jsem rychlým pohledem do průvodce vyhodnotila, že když většina cestovatelů chodí celou trasu z Milngavie do Fort William za 5 až 8 dní, tak já to za 5,5 dne určitě zvládnou taky! S čistou hlavou a lehkým naivismem jsem si rovnou koupila letenku zpět s odletem za 6 dní. Ani jsem netušila, do jakého závodu s časem se pouštím... :D

Oficiální začátek West Highland Way leží v městečku Milngavie na předměstí Glasgow. Přesně v pátek ve 12:00 jsem udělala první krok na trase. Dopolední plán sehnat plynovou kartuši nevyšel, takže jsem vyrazila s těžkým batohem, ale bez plynové bomby, na které bych v dalších dnech vařila teplé jídlo, a s velkou nejistotou, kde vlastně budu ten večer spát. Ten den jsem ušla kolem 20 km a těch dalších 134 km mi přišlo mimo realitu. Plynovou kartuši jsem nakonec sehnala v jedné vesničce po cestě – ufff, instatní jídlo netáhnu zbytečně! A co se týče spaní? Ve Skotsku je povolené stanovat téměř kdekoli (mimo soukromé pozemky, pastviny a vybrané chráněné oblasti), ale pro mě to byla úplná premiéra. Sama jsem nikdy takhle nadivoko nespala. Stan jsem nakonec postavila v lesíku, kde už tábořilo několik dalších trekařů. Pocit bezpečí se dostavil okamžitě a strach ze mě spadl.

Hned od druhého dne jsem zjistila, že na tento trek chodí neuvěřitelně přátelští a podobně smýšlející lidé. Potkala jsem spoustu sólo trekařů, dvojic i větších skupinek. Vždycky se se mnou někdo dal do řeči, část dne jsme šli spolu a pak jsme se zase rozloučili a šli si každý svým tempem. Kromě Čechů jsem potkala nejrozumnější národnosti – od Kanadánů, přes Němce po Holanďany a další, na které si teď už nevzpomenu.

Trasa treku vede postupně k jezeru Loch Lomond – největšímu sladkovodnímu jezeru v Británii. Nejdříve jsem byla z jezera přímo nadšená. Jenže mě následující dny čekalo vždy 30 km denně, a ne a ne se od jezera vzdálit! Nadšení tedy postupně opadávalo, protože cesta se podél břehu stala poměrně monotónní a otravnou. Třetí den jsem už byla ráda, že jezero opouštím a otevírá se přede mnou krajina pravé skotské vysočiny s kopečky, vřesovišti a rašeliništi! To už jsem i věděla, že plním denní plán kilometrů, do cíle dorazím včas a letadlo zpět do ČR stihnu.

Krajina Skotské vysočiny mě naprosto pohlcovala. Procházela jsem místy, kde se psala skotská historie – mokřady a vřesoviště Rannoch Moor nebo ikonické a drsné údolí Glencoe člověku doslova vyrazí dech. Cesta tudy vede po starých vojenských stezkách přes rašeliniště a kamenité suťovité svahy. Všude okolo zurčí křišťálově čisté horské potůčky a malé vodopády, které stékají po travnatých úbočích přímo do řeky Coe na dně údolí. Pasoucí se ovce v krajině jsou samozřejmostí.

Před odjezdem jsem očekávala pravé skotské počasí, tedy déšť ve všech možných variantách.

A realita?

Za celou dobu pršelo jen jednou, a to opravdu decentně. Nenapadlo by mě to, ale zásoby opalovacího krému jsem měla trestuhodně malé, takže místo sušení pláštěnky a oblečení jsem řešila spálenou kůži.

A co pověstné skotské midges – krvežíznivé mušky, které dokážou otrávit život? Nejdříve jsem vůbec nevěděla, o čem je řeč, a byla jsem překvapená, že všude v obchůdkách a honesty boxes (samoobslužných stáncích u cesty, kde platíte za zboží do kasičky nebo QR kódem) prodávají speciální repelenty nebo sítě na obličej. Čím víc jsem ale postupovala do vnitrozemí vysočiny, tím více se objevovaly. Jakmile se začalo stmívat a vzduch zvlhnul, tyto muchničky ožily v rojích a venku mimo stan se nedalo existovat. Repelent-nerepelent. Jejich hlavní sezóna bývá v červenci a srpnu – a to si upřímně ani nechci představovat.

I přes souboj s časem a unavené nohy jsem ve středu odpoledne úspěšně dorazila do Fort William, kde 154 km dlouhá West Highland Way přímo pod úpatím nejvyšší hory Velké Británie - Ben Nevis - oficiálně končí. Odměnou mi v cíli bylo lokální pivo a národní skotské jídlo - Haggis - ovčí prejt s bramborovo-tuřínovou kaší. Zpátky do Glasgow jsem se pak jela autobusem přes údolí Glencoe, které jsem ještě před pár dny procházela pěšky se vším vybavením na zádech. Pohled z okna autobusu na absolvovanou trasu byl tou nejhezčí tečkou za celým trekem.

West Highland Way z celého srdce doporučuji každému, kdo touží vypnout od všedních dnů, zažít trochu svobody jen kousek od civilizace a poznat Skotsko malinko jinak. I když vám dost možná dá zabrat a nohy budou bolet, hezké vzpomínky za to stojí.

Podzimní TELIBSKÉ RECEPTY z kuchyně Věry Zvěřinové a Ivy Chytré

Podzim je za dveřmi a s ním přichází i čas typických podzimních chutí a vůní. Houby, zvěřina a ořechy k tomuto období neodmyslitelně patří. Ať vám chutná!

PEČENÉ HOUBY

Suroviny:

houby, sůl, kmín, sádlo

Postup:

Houby očistíme, nakrájíme na větší kousky, osolíme a okmínujeme. Přidáme sádlo a pečeme v troubě přibližně 45 minut.

HOUBY NA OMELETĚ

Suroviny:

houby, sůl, kmín, vejce na omeletu

Postup:

Houby očistíme, nakrájíme na menší kousky a podusíme. Osolíme a přidáme kmín. Hotové houby zalijeme připravenou vaječnou směsí a necháme zapéct jako omeletu. Podáváme s bramborem.

NAKLÁDANÁ DANČÍ KÝTA

Suroviny:

- 2 vejce
- 2 lžíce Solamylu
- 1 lžíce soli
- ½ lžíce pepře
- 1 lžíce kremžské hořčice
- 1 stroužek česneku
- dančí kýta
- olej na smažení

Postup:

Vejce, Solamyl, sůl, pepř, hořčici a prolisovaný česnek rozmícháme na kašičku. Dančí maso naklepeme a naložíme do připravené směsi na 24 hodin. Poté smažíme na oleji přibližně 7 minut z každé strany.

OŘECHOVÉ ŠTANGLE

Suroviny:

- 200 g Hery
- 200 g polohrubé mouky
- 200 g cukru
- sníh z 5 bílků
- 200 g mletých ořechů
- 1 prášek do pečiva
- trochu vody

Postup:

Z Hery, mouky, cukru, mletých ořechů, prášku do pečiva, trochy vody a sněhu z bílků připravíme těsto. Rozetřeme ho na vymazaný plech a upečeme. Ještě horký moučník potřeme polevou připravenou z 5 žloutků utřených s moučkovým cukrem. Po vychladnutí nakrájíme na řezy.

FILIP DUŘT - MLADÝ AUTOKROSOVÝ TALENT

Mám radost, že pozvání na stránky našeho zpravodaje přijal Filip Duřt, mladý a nadějný autokrosový závodník ze Března.

S autokrosem jste začal ve dvanácti letech. Co vás tehdy přivedlo právě k tomuto sportu? Pamatujete si jaký byl Váš první závod?

Na toto období v mém životě vzpomínám vždycky rád, protože mě to pozitivně ovlivnilo. K motorsportu jsem tíhnul už od malička, hrozně rád jsem jezdil na závody mého otce nebo se proháněl po polních cestách na čtyřkolce. Můj začátek v autocrosse vznikl na rodinné dovolené v Peci pod Sněžkou poněkud rychle, toužil jsem jezdit motocross, ale to mi rodiče zavrhly, kvůli častým úrazům v tomto sportu, a tak tátě napadlo možná alternativa „autocross“ a tím by se i on vrátil ke svým kořenům v motorsportu. Než jsme se stihli vrátit z dovolené domů, tak už jsme měli vyhládnutou naši první buggynu. Byla poněkud zastaralá, ale na moje začátky úplně perfektní, do teď vzpomínám jak jsme ji celou předělávali než jsme vyjeli na první závody. Pro mě to bylo docela obtížné, jelikož jsem začínal docela pozdě oproti mým vrstevníkům v tomto sportu. První závod se uskutečnil na hobby autocrosse v Žamberku, kde jsem skončil druhý, bohužel jen ze dvou jezdců :).

Po úspěšných letech v kategorii JuniorBuggy jste přešel do Buggy 1600. Jak náročný byl tento přechod a v čem se závodění v obou kategoriích nejvíce liší?

Sezónu v roce 2024 jsme přešli do kategorie Buggy 1600 úplně s jiným autem než na co jsem byl zvyklý v Junior Buggy. Jednalo se o auto z holandské továrny F&S Chassis s kterým jezdím doposud. Začátky pro mě byli docela složité než jsme buggynu adaptovali, abych s ní byl spokojený. Tyto dvě kategorie se nejvíce

liší motorizací, v Buggy 1600 jak už nám napovídá název je kategorie s motory do obsahu 1600 ccm, zatímco Junior buggy je kategorie s motory jen do obsahu 600 ccm. Taktéž obě dvě kategorie mají svoje minimální váhové limity, které se liší podle obsahu motorizace a hnaných náprav.

Máte za sebou řadu úspěchů na domácích i evropských tratích. Na který výsledek jste zatím nejvíce hrdý a proč?

Já jsem hrdý za každé dobré umístění, jelikož se nám závody sčítají do celkového umístění v mistrovství, tak každý plusový bod se hodí. Kdybych si ovšem měl vybrat tak to bude ještě v kategorii Junior Buggy na Italské trati Maggiore kde jsem dojel na 1. místě a byl to zároveň i můj první triumf v Mistrovství Evropy.

Máte před startem nějaký svůj rituál?

Dříve jsem si na rituálech hodně dbal, ale postupem času jsem od nich upustil, ovšem jeden si stále držím a to je, že před každou důležitou jízdou se pro štěstí obejmu s každým členem týmu.

Humpolec 2026

Do konce letošní sezony zbývají už jen dva závody, přičemž jeden z nich se pojede na trati v Dolním Bousově. Je pro vás závodění na „domácí“ trati něčím výjimečné? S jakými cíli vstupujete do závěru sezony?

Domácí trať v Dolním Bousově mám moc rád, jako jedna z mála tratí má čistě jílovitý povrch na kterém se podmínky mění každou jízdou. Každý rok je tam pro mě obtížné závodit a to hlavně na psychiku, protože se tam na mě přijde podívat hodně známých a fanoušků a chtěl bych jim jako každý rok ukázat, že zajedu ten nejlepší výsledek. Cíle pro letošní sezonu jsou dojet do celkového 3. místa a posbírat ještě pár zkušeností, aby jsme měli přes zimu co vyvíjet.

Doprovází vás na závody rodina? Jak velkou roli hraje ve vaší závodní kariéře?

Za mojí kariéru se ještě nestalo, že bych na závodech neměl minimálně ani jednoho člena rodiny, takže jsou se mnou na každých závodech a jsem jim za to moc

Nyírád 2026

vděčný. V mojí závodní kariéře to hraje velkou roli už od malička a nedokážu si představit odjet závod bez nich. Zkrátka jsem moc rád že mě v tom stále podporují.

Filipe, děkuji Vám za rozhovor a přeji, ať se Vám podaří splnit letošní cíle, nasbírat další cenné zkušenosti a hlavně ať Vám závodění dál přináší radost.

Držíme palce a budeme fandit!

KAM V ZÁŘÍ?

Psychiatrická nemocnice Kosmonosy i letos pořádá tradiční Dny pro duševní zdraví, které se uskuteční 9., 10. a 16. září 2026. Součástí budou různé aktivity, workshopy a doprovodný program. Chybět nebude ani pohyb – tradiční nohejbalový turnaj letos doplní štafetový běh. Smyslem celé akce je podporovat otevřenější pohled na duševní zdraví a ukázat význam pohybu, spolupráce a vzájemného porozumění. Více informací najdete na webových stránkách www.pnkosmonosy.cz.

Ranč U Kulhavýho velblouda v Kobylnici zve na XI. ročník Cross Country Hobby Trail, který se uskuteční 19. září od 12:30 hodin.

Návštěvníky čeká pestrý program s koňmi, ukázky lukostřelby a práce tažného koně, jízdy kočárem i soutěže pro děti. Letošním tématem budou Vikingové a dobové kostýmy jsou vítány. Večer zahraje k poslechu a zábavě kapela Porcelán. Občerstvení bude zajištěno.

TELIBSKÝ ZPRAVODAJ 13. vydání

**Obecní zpravodaj vydává Obec Nová Telib, 294 06 Nová Telib,
IČO: 00508951**

Evidenční číslo MK ČR E 24493, periodicita 4x ročně

Redakce: Aneta Šrajarová, DiS., Ing. Jan Hájek, Kateřina Dlouhá

Grafická úprava, Foto Aneta Šrajarová, DiS.

Vydání vychází září 2026

